

א וַיִּקְרָא א' זעירה לרמוז אל המלכות שהיא סוד הכלה שהיא סוד חכמה זעירה... ועל ידי העבודה גודלת עד שעליה

נאמר: אָנִי ראשון וְאָנִי אַחֲרוֹן... הקריאה באה מאין סוף **אֶל־מִשְׁחָה** שהוא בינה **וַיְדַבֵּר יְהוָה** חכמה **אֵלָיו** פנים אל פנים אל משה **מֵאַהֲל מוֹעֵד** מיסוד אמא! כי בינה זו לאה והיא אותיות אהל... אהל מועד גימטרייה

156 גימטרייה יוסף! שהוא יסוד... כל מטרת הדיבור אל משה הוא: **לְאמֹר** להעלות לרומם וליקר את בני ישראל:

ב דַּבֵּר להמשיך גבורות **אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל** שהם נצח והוד **וְאמַרְתָּ** להמשיך חסדים

אֲלֵהֶם אותיות מלאה, כלומר מדרגתו של משה שהיא הבינה הנקראת לאה! **אָדָם** בסוד: זכר ונקבה בְּרָאם וַיְבָרַךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם אָדָם בְּיוֹם הַבְּרָאָה... אדם הוא סוד ז"א ומלכות לפני הנסירה, ולאחר הנסירה: ז"א הוא סוד אדם, והמלכות היא סוד

כנסת ישראל שהוא נוטריקון: **כִּי־יִקְרִיב** לקרב בין ז"א לנוקבא **מִפֶּנֶם קָרְבַּן לִידוּד** הקורבנות

משלימים ומקיימים זיווג זו"ן על ידי המ"ן שמעלים להו"י"ה שהוא ז"א **מִן־הַבְּהֵמָה** מ"ן הנוקבא! שבה מאיר שם ב"ן

שבגימטרייה בהמה, המ"ן מהנוקבא כולל: **מִן־הַבָּקָר** חסדים בסוד: וְאֵל הַבָּקָר רֶץ אֲבָרָהֶם, שהוא סוד החסד. בנוסף למ"ן

הנוקבא, יש גם את מ"ן הז"א הכולל גם את מ"ן הנוקבא, שהוא סוד: **וּמִן־הַצֹּאֵן** שאת המ"ן הז"א מעלה אל הבינה

תִּקְרִיבוּ אֶת־קָרְבַּנְכֶם כמו המ"ן העולים כך המ"ד היורדים: **ג אִם־עֲלָה קָרְבָּנוֹ** קורבן עולה – עולה על הלב... הלב הוא סוד הבינה בסוד הלב מבין... ומעל הלב יש את המחשבה! המחשבה נבחנת כזכר והיא סוד חכמה!

ולכן התורה מתחילה בקורבן עולה – כי המחשבה היא ראש הכל! ואם עולה קובנו לבינה, אז הקורבן הוא שפע חסדים: **מִן־**

הַבָּקָר הכולל את כל ספירות התפארת שהוא נקרא: **וְכָר** התיקון בעולם הזכר ששם המחשבה, ולא בעולם הנוקבא ששם

בחינת המעשה... וכאשר הזכר כלול הוא נקרא: **תָּמִים** לסלק את המום של המחשבה הפגומה לפני ההקרבה!

יִקְרִיבוּ הבינה מעלה את הקרבן **אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד** שהוא יסוד אמא, שבתוכה נסתרת החכמה **וְלֹא** מתגלה, וזה סוד המלכות שממנה עולים אל המחשבה העליונה – והמחשבה העליונה היא החלק שיש לכל אחד מישראל ברצון

העליון, כלומר, ברצון הפנימי **יִקְרִיב אֹתוֹ** אותו כתוב בלשון נסתר, לרמוז אל החכמה שהוא סוד יסוד אבא שנסתר בתוך

יסוד אמא, כלומר את הקורבן הבינה מעלה אל ו"ק דחכמה, ומשם **לְרִצְנוֹ** אל ג"ר דחכמה שהוא הרצון העליון, ומשם הקורבן

עולה **לְפָנַי** אל אריך אנפין, ומשם הקורבן עולה אל **יְהוָה** שהוא עתיק. על ידי קורבן עולה האדם מתקן את חלקו, וחוזר מבחינת אחר לבחינת פנים! **המחשבה עולה לחכמה, והמעשה של הקורבן מתקרב לסיום המחשבה – ליסוד, וזה קורה בבוקר!** כי אור

הבוקר רומז אל היסוד... וזה הסיבה שמביאים בקר! **ד וְסִמְךָ** סמך... אות ס' בסוד: **וְהוּא לְקַל הַנְּפִלִים יָדוֹ**

גימטרייה 20... עשרים גימטרייה כתר! שהוא הו"י"ה שהוא הסומך: **עַל־רֹאשׁ הָעֵלָה** על ראש הנוקבא, וזה סוד: זה

חליפתי זה תמורת זה כפירתי – ולכן סמיכה קודם לשחיטה! **וְנִרְצָה לָּו** רק אחר סמיכת הכתר שהוא עתיק, מתעורר

הרצון העליון **לְכַפֵּר עֲלֵינוּ: ה וְשַׁחַט אֶת־בֶּן הַבָּקָר** בעל הקורבן או אדם מטעמו, וזה סוד

העלאת מ"ן עד: **לְפָנַי** אריך אנפין ועתיק הנקרא: **יָדוּד** עד כאן פועל האדם, **וּמְכַאן** פועל הכהן שהוא סוד החסד, כי בחסד

יכופר העוון! שהרי העוון הפריד בין הספירות, והחסד מקרב את הספירות! **וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אֶתְרוֹן**

הַבְּהֵמִים אנשי החסד מקרבים את המלכות אל הבינה! המלכות כוללת כל האותיות מא' ועד ת' ולכן המלכות נקראת:

אֶת־הַדָּם ודם הוא אַחֲרֵי־יָם של שם אה"י"ה שמאיר בבינה, שהוא: א אה אהי אהיה, שהוא בגימטרייה 44 גימטרייה דם! דם

השחיטה נכנס לתוך כלי שנקרא "מזרק"... השחיטה יכולה לעשות באדם זר – אבל קבלת הדם רק על ידי כהן! ולאחר קבלת הדם,

מוליכים הכהנים את הדם למזבח החיצון וזרקו את הדם על המזבח להמתיק את דיני הנוקבא! על

סָבִיב הכהן מוליך את דם הקורבן סביב המזבח במזרק עד שהוא מגיע לפינה צפון מזרחית של המזבח, וזרק את הדם מהכלי לפינת המזבח – כך שהדם מתפשט לכיוון דרום ומערב... אחר כך הכהן הולך לפינה דרום מערבית וזרק את הדם – כך שהדם מתפשט לכיוון צפון ומזרח. האור המקיף הוא סוד מקיף דחיה שהוא אור החכמה, שבא להפריד מן המלכות את

הקליפה שדבקה בה, וזה סוד: **הַחֲכֵמָה תִּסְיֶה בְעֵלְיָהּ**, וזה בעזרת אור הבינה הנקראת: **אֲשֶׁר־פָּתַח אֱהֵל**

מוֹעֵד יסוד אמא: **וְהִפְשִׁיט אֶת־הָעֹלָה** והפריד הקליפה מן המלכות! **וְנָתַתָּ אֹתָהּ**

לְנִתְחִיָּהּ כדי שיזכו בעולה הרבה כהנים... כי הקורבן הוא התמורה של המקריב, וכמו שהחסד אוחז בכל נתח הקורבן – כך

החסד מתפשט בכל אברי המקריב! **וְנָתַנּוּ** פולנידרום **בְּנֵי אֶהְרֹן הַכֹּהֵן אֲשֶׁר־עַל־**

הַמִּזְבֵּחַ אף על פי שהאש מצד הדין, מכל מקום הכהנים נותנים האש על המזבח – כי עושים חסד אל האדם המקריב לכפר

בעדו! וגם עושים חסד אל הבהמה הנקרבת שזוכה לעלות מ"ן אל הקדושה – וזה תיקונה. כתוב: **אָדָם וְבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ ה'!** האש נועדה

לצורך אחד – לבער את הקליפה! **וְעָרְכוּ עֵצִים** ייחוד ז"ן! שהרי ז"א הוא סוד עץ החיים, והנוקבא היא סוד המזבח

עַל־הָאֵשׁ שלא ישליכו הקרשים בערבוב כמשפט ה"ס"א שהיא צלמות ולא סדרים, אלא לסדר באופן נאה כמו שראוי אל

הקדושה... האש היא סוד הדינים של הנוקבא! **ח וְעָרְכוּ בְּנֵי אֶהְרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת**

הַנִּתְחִים אנשי החסד מחברים את אורות הבינה שהם שלשת המילויים של שם אהי"ה: קמ"ג קנ"א קס"א, שהם בגימטרייה

תנ"ה ועם ג' כוללים גימטרייה נתיח! ואלו המילויים של בינה מתקנים את ז"א: **אֶת־הָרֹאשׁ** את ג"ר דז"א **וְאֶת־**

הַפֶּדֶר חכמה ובינה דז"א... הפדר הוא החלב שמסכה את אברי העיכול, והוא מפריד בין הקרבים העליונים לתחתונים, ולכן נקרא

פדר **עַל־הָעֵצִים** תפארת דז"א **אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ** הכופה את הדין אשר על המלכות. כלומר, הכופה

את הדין **אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ: ט** ויש עוד תיקונים כמו: **תיקון הדיבור ותיקון המחשבה! תיקון הדיבור** הוא

סוד: **וְקָרְבוּ** האיברים הפנימיים של הקורבן שהיו מלוכלכים משאריות אוכל שהבהמה אכלה... **וְתִקֶּן הַמַּחֲשָׁבָה** הוא סוד:

וּכְרָעוּ החלק התחתון של רגל הבהמה **וְרָחִץ בַּמַּיִם** בעל הקורבן או מישהו מטעמו, כדי לטהר את פגם החטא!

וְהִקְטִיר חֶבְהֵן כי החסד מייחד: **אֶת־הַכֹּל** שהוא היסוד הנקרא כל עם המלכות שהיא:

הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה לתיקון בעולם העשיה **אֲשֶׁה** לתיקון בעולם היצירה, וכך המלכות עולה להתייחד עם התפארת

שהוא בחינת החוטם שהוא בחינת: **רִיחֵ־נִיחֹת** ריח מז"א עולה אל החכמה וזה סוד ניחוח, ומהחכמה אל הכתר שהוא

סוד: **לְיַהֲוֶה** הריח הוא לתיקון בעולם הבריאה שהוא בחינת הראש ששם החוטם המריח... וההתעוררות שלו עולה עד האצילות

ששם המלך הקדוש מתגלה בכל אותיותיו – זה סוד להי! {ם}